

Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunnalle

Vastine, HE 319/2022 vp ja HE 328/2022 vp

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt sosiaali- ja terveysministeriöltä vastinetta seuraavista hallituksen esityksistä annettuihin lausuntoihin:

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaannpanosta annetun lain 59 §:n muuttamisesta sekä eräksi muiksi laeiksi (HE 319/2022 vp)

Hallituksen esitys laiksi sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaannpanosta annetun lain 59 §:n muuttamisesta sekä eräksi muiksi laeiksi annetun hallituksen esityksen (HE 319/2022 vp) täydentämisestä (HE 328/2022 vp)

Sosiaali- ja terveysministeriö lausuu kunnioittavasti seuraavaa.

Kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitäminen

Savonlinnan kaupunki katsoo, että esitystä tulee muuttaa siten, että 1. lakiehdotuksen eli voimaannanolain 59 §:n 1 momentin mukainen mahdollisuus ylläpitää kahta ympärivuorokautista yksikköä muutetaan velvollisuudeksi ja momentin loppuosa (*"...jos väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa hyvinvointialueen toiminnalle säädettyjen edellytysten noudattamista ja velvoitteiden täyttämistä"*) poistetaan. Myös Lapin hyvinvointialueen lausunnossa viitataan kriittisesti siihen, ettei kahden tällaisen yksikön ylläpito olisi velvoite. Savonlinnan kaupungin lausunnon liitteenä on professori (emeritus) Kaarlo Tuorin asiantuntijalausunto, jossa viitataan osin samoihin perusteluihin kuin hallituksen esityksessä sen puoltamiseksi, että Etelä-Savon hyvinvointialueella on perusteltua kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpito. Esityksestä poiketen lausunnossa kuitenkin katsotaan, että nämä perusteet – samoin kuin muut lausunnossa esitetyt perusteet – puoltavat sitä, että kahden yksikön ylläpito olisi hyvinvointialueelle velvoite, ei mahdollisuus. Lausunnossa myös katsotaan, että perusoikeuksien heikennyskielto edellyttää Savonlinnan sairaalan ympärivuorokautisen yhteispäivystyksen ylläpitoa. Kemin kaupungin lausunnossa viitataan myös perusoikeuksien heikennyskieltoon.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että hallituksen esityksessä ei esitetä, että Etelä-Savon tai Lapin alueella olisi sellaiset muista hyvinvointialueista poikkeavat erityispiirteet, jotka edellyttävät kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitoa lakisääteisenä velvoitteena. Asiantuntijalausunnossa nostetaan esiin Etelä-Savon alueen erityispiirteitä, mutta lausunnossa ei kuitenkaan punnita sitä, miten tilanne poikkeaa muiden alueiden piirteistä. Kullakin alueella on omia erityispiirteitään.

Sosiaali- ja terveysministeriö ei myöskään katso, että päivystysjärjestelmän kehittäminen ja palveluiden keskittäminen suoraan merkitsee perusoikeuksien heikennystä, jonka perusoikeuksien heikennyskielto estäisi. Perustuslakivaliokunta totesi vuonna 2016 päivystysjärjestelmän uudistamista koskevassa lausunnossaan, että tuolloin käsittelyssä olleessa hallituksen esityksessä on käsitelty varsin seikkaperäisesti niitä hyötyjä, joita erityisesti vaativimpien hoitojen keskittämällä voidaan saavuttaa. Perustuslakivaliokunta totesi edelleen, että selvityksen perusteella on pääteltävissä, että suuremmilla terveydenhuollon yksiköillä on nykyisiä rakenteita paremmat edellytykset turvata riittävä osaamistaso, parantaa potilasturvallisuutta ja taata harvinaisempien sairauksien hoidon tosiasiallinen saatavuus. Se, että muutos merkitsee palvelujen keskittämistä entistä harvalukuisempiin ja suurempiin yksiköihin, ei perustuslakivaliokunnan mielestä muodostu valtiosääntöoikeudellisesti ongelmalliseksi. (PeVL 63/2016 vp, s. 5). Päivystyksen järjestäminen on sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain (612/2021) 9 §:ssä tarkoitettu suurempiin kokonaisuuksiin koottava tehtävä. Esityksissä tuodaan esiin (HE 319/2022 vp s. 18, 30–31, HE 328/2022 vp s. 5–6) että lähivuosina on perusteltua arvioida päivystyssääntelyä kokonaisuutena. Ministeriön käsityksen mukaan päivystysjärjestelmän kehittäminen edellyttää, että päivystyksen palveluvalikoiman laajuutta eri paikkakunnilla voidaan tulevaisuudessa arvioida, eikä nykyinen päivystysjärjestelmä sinänsä ole lukittu muutoksilta. HE 319/2022 vp s.15 –18, 21 –24, 29 käsitellään päivystyksen järjestämistä ja muun ohella sitä, jos alueen toisen päivystysyksikön toiminta lakkautettaisiin tai sitä supistettaisiin.

Voimaannpanolain 59 §:n 1 momentin ehdotettu sääntely velvoittaa hyvinvointialueita ja laajemmin samaan yhteistyöalueeseen kuuluvia hyvinvointialueita itse arvioimaan pykälässä säädettyjen edellytysten (jos väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa hyvinvointialueen toiminnalle säädettyjen edellytysten noudattamista ja velvoitteiden täyttämistä) toteumista päivystysverkkopäätöksiä tehdessään (ks. HE 328/2022 vp, s. 15).

Hyvinvointialueyhtiö Hyvil Oy ja Tehy ry nostavat esiin henkilöstön riittävyyteen liittyvät seikat. Hyvil Oy katsoo, että useiden ympärivuorokautisten päivystyspisteiden ylläpito joillain hyvinvointialueella ei saa johtaa tilanteeseen, että kyseisten hyvinvointialueiden päivystystoiminnan ylläpito vaarantaa muiden yhteistoiminta-alueen hyvinvointialueiden edellytyksiä toteuttaa oman väestönsä terveydenhuoltoa parhaalla mahdollisella tavalla.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että terveydenhuoltolain (1326/2010) 50 §:n 6 momentin mukaan päivystävissä yksiköissä on oltava riittävät voimavarat ja osaaminen, jotta hoidon laatu ja potilasturvallisuus toteutuvat. Kiireellisen hoidon perusteista ja päivystyksen erikoisalakohtaisista edellytyksistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (583/2017, ns. päivystysasetus) säädetään päivystyksen erikoisalakohtaisista edellytyksistä. Ehdotettu 59 §:n sääntely ei oikeuta poikkeamaan tästä sääntelystä.

Esityksessä on tunnistettu, että esityksellä voi olla niin myönteisiä kuin kielteisiä vaikutuksia henkilöstökysymyksissä. HE 319/2022 vp s. 29 tuodaan esiin, että ”jos alueen kaksi sairaalaa ylläpitävät laajaa päivystyksen palvelutasoa, voi tämä johtaa kilpailuun työntekijöistä niin alueen sairaaloiden välillä kuin muiden hyvinvointialueiden

sairaaloiden kanssa. Toisaalta se, että sairaalassa järjestetään päivystystä, voi olla osaavaa henkilökuntaa paikkakunnan sairaalaan houkutteleva tekijä. Hoitovalikoiman muutoksilla voi olla vaikutusta alueen terveydenhuollon oppilaitosten opetukseen siltä osin, että miten ja mitä opetusta erityisesti hoitohenkilökunnan osalta voidaan antaa.”

Kuten esityksessä HE 319/2022 vp tuodaan esiin (s. 37), ehdotetun voimaanpanolain 59 §:n 1 momentin edellytys kahden yhteispäivystysyksikön ylläpidolle ”...yksikön ylläpito ei vaaranna laissa hyvinvointialueen toiminnalle säädettyjen edellytysten noudattamista ja velvoitteiden täyttämistä” viittaa osaltaan myös henkilökunnan riittävyyteen liittyviin seikkoihin (”Järjestämistä koskevasta lainsäädännöstä seuraa, että päivystystä koskevia päätöksiä tehdessä on huomioitava esimerkiksi se, että päivystys pystytään alueella järjestämään osaamisen ja toimintakyvyn turvaavalla tavalla, eli jos hyvinvointialueella ylläpidetään kahta ympärivuorokautisesti päivystävää yksikköä, ei tämä saa johtaa esimerkiksi siihen, ettei yksiköissä ole riittävästi osaavaa henkilökuntaa lainsäädännön edellyttämällä tavalla.”) Näin ollen hyvinvointialueella ja yhteistyöalueella on punnittava kahden yksikön ylläpitoa myös tämä seikka huomioon ottaen.

Valtion erilliskorvaus

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet katsovat, ettei ehdotetun erilliskorvauksen perusteena ole otettu huomioon riittävästi erilaisia kustannuksia. Etelä-Savon hyvinvointialue myös katsoo, että mallissa tulisi ottaa huomioon palkkaharmonisaatiosta aiheutuvat kustannukset. Lapin hyvinvointialue, Etelä-Savon hyvinvointialue, Savonlinnan kaupunki ja Kemin kaupunki katsovat, että korvaukselle asetettu enimmäisraja (20 % koko hyvinvointialueen ympärivuorokautisen yhteispäivystyksen toimintakuluista, joista on vähennetty toiminnasta saadut tulot) on ongelmallinen ja tulee poistaa, ja kustannukset tulisi korvata toteutuneiden kustannusten mukaisesti. Kemin kaupunki katsoo, että korvaus tulee perustua hyvinvointialueen osoittamaan kustannustasoon, ei valtiovarainministeriön arvioon. Lisäksi Savonlinnan kaupunki katsoo, että voimaanpanolain 59 §:n 2 momentista tulee poistaa ehdollisuus (”voidaan maksaa”).

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että erilliskorvauksen tarkoitus on huomioida kaikkia niitä lisäkustannuksia, joita hyvinvointialueelle aiheutuu kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpidosta verrattuna tilanteeseen, jossa samat palvelut järjestettäisiin yhdessä yhteispalveluyksikössä. Esityksen perusteluosioissa on viitattu Valtiokonttoriin toimitettavien ympärivuorokautisten terveydenhuollon päivystyspalvelujen palveluluokkakohtaisiin tietoihin, joita voitaisiin hyödyntää talousarvioprosessissa ja erilliskorvaukseen liittyvässä prosessissa. Esityksen tarkoitus ei ole kuitenkaan, että Valtiokonttoriin toimitettavien tietojen lisäksi ei voitaisi hyödyntää muita tietoja. Erilliskorvauksen saaminen edellyttää hyvinvointialueelta selvitystä, jonka tietoja voidaan hyödyntää mahdollisten muiden tietojen ohessa erilliskorvausta harkittaessa. Ympärivuorokautisesta yhteispäivystystoiminnasta voi katsoa aiheutuvan kustannuksia myös muista kuin varsinaisista päivystyksessä toteutettavista toimenpiteistä liittyen esimerkiksi seurantaan, valvontaan ja varautumiseen, ja on tärkeää, että nämä kustannukset huomioidaan ympärivuorokautisen yhteispäivystyksen kustannuksissa.

Ministeriö toteaa, että hyvinvointialueiden rahoitusmallissa ei muidenkaan alueiden osalta erikseen oteta huomioon esimerkiksi palkkojen harmonisaation kustannuksia tai muita alueellisia kustannuseroja. Yleiskatteellinen rahoitus perustuu alueelliseen palvelutarpeeseen ja erilaisiin olosuhdetekijöiden aiheuttamiin kustannuksiin. Jos yleiskatteellisessa rahoitusmallissa kustannukset ylittävät myönnetyn valtion rahoituksen, otetaan erotus huomioon rahoitusta korottavana osuutena jälkikäteistarkistuksessa.

Ministeriö viittaa esitetyn 20 % ns. leikkurin osalta HE 328/2022 vp s. 19 esitettyihin perusteluihin: ”Asetetulla prosenttiosuudella pyritään mahdollistamaan pienempiin, rinnakkaisiin yksiköihin jakautuvasta toiminnasta aiheutuvien ylimääraisten kustannusten korvaamista niin, että korvausmenettelyn kohtuullisuus julkisen talouden näkökulmasta ja hyvinvointialueen kannustimet tehokkaaseen palvelutuotantoon säilyvät. Enimmäismäärän asettamisella voidaan myös ehkäistä tilannetta, jossa rahoitetaan kahteen kertaan sitä toimintaa, jolla on jo rahoitus hyvinvointialueen yleiskatteellisessa rahoituksessa tai muulla tavoin.” Ottaen huomioon perusteluissa todettu ja se, että esitetty erilliskorvaus on jo poikkeus muusta rahoitussäätelystä, ministeriö ei kannata esitetyn korvauksen enimmäismäärän poistamista sääntelystä.

Ministeriö pitää edelleen asiamukaisena, että eduskunta voi talousarvion rajoissa kulloinkin päättää, kohdennetaanko korvauksen maksamiseen rahoitusta ja missä määrin, lainsäädännössä säädetty enimmäismäärä huomioon ottaen. Ministeriö ei voi kannattaa mallia, jossa kustannustaso perustuisi yksin hyvinvointialueen selvitykseen ilman valtiovarainministeriön harkintaa. Tämä käytännössä poistaisi valtion kontrollin korvattavien kustannusten määrän suhteen.

Lapin hyvinvointialue toteaa, että lisärahoitus tulisi täydennysesityksen mukaan vasta vuodella 2024, mikä sen mukaan heikentää entisestään Lapin hyvinvointialueen taloutta ja vuodelle 2023 ja heikentää mahdollisuuksia alijäämän kattamiseen 2024 – 2025. Hyvinvointialue katsoo, ettei se saa käynnistysvaiheessa tarpeenmukaista rahoitusta siirtymätasauksen vuoksi ja ns. sirpalemaisena hyvinvointialueena muutosvaihe aiheuttaa merkittäviä lisäkustannuksia.

Sosiaali- ja terveysministeriö viittaa HE 328/2022 vp s. 22 –23 todettuun: ”Hyvinvointialueiden rahoitus vuonna 2023 pohjautuu säädetyin täysimääräisen siirtymätasauksen takia kunnilta siirtyviin kustannuksiin. Siirtyvät kustannukset lasketaan kuntakohtaisesti ja summataan hyvinvointialueetasolle. Näin ollen kunkin alueen rahoituksen pohjana toimivat alueen kuntien nykyiset menot. Etelä-Savon ja Lapin hyvinvointialueiden rahoitus vuonna 2023 siis sisältää Kemin ja Savonlinnan sairaaloiden yhteispäivystysten kustannukset tätä kautta. Vuodesta 2024 alkaen yleiskatteellinen rahoitus kohdennetaan alueille laskennallisin perustein säädetyt siirtymätasaukset huomioden, ja alueiden rahoitus lähtee erkanemaan kunnilta siirtyneistä kustannuksista kohti tarveperusteisuutta.” Näin ollen ministeriö katsoo edelleen, ettei ole tarvetta lähteä muuttamaan esitettyä aikataulua.

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet katsovat, että korvaus lisäkustannuksista saada ilman erillistä hakemusta laissa ja asetuksessa säädetyin perustein.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että se, miten korvaus maksetaan, linjataan jatkovalmistelussa. Asiasta voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella. Tällä hetkellä

on suunniteltu, ettei asiassa olisi vuotuista hakemusmenettelyä, vaan korvauksen maksaminen perustuisi hyvinvointialueen selvityksen perusteella tehtävään valtiovarainministeriön päätökseen.

Valtiovarainministeriö, Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, Pohjois-Karjalan hyvinvointialue, Varsinais-Suomen hyvinvointialue, Päijät-Hämeen hyvinvointialue, Keski-Pohjanmaan hyvinvointialue, Länsi-Uusimaan hyvinvointialue, Hyvinvointialueyhtiö Hyvil Oy ja Suomen Lääkäriliitto ry joko eivät kannata esitystä maksaa erillistä korvausta kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpidosta johtuviin lisäkustannuksiin tai muuten esittivät esityksestä kriittisiä huomioita. Useassa lausunnossa esitetään kriittisiä huomioita siitä, että nyt esitettävä erilliskorvaus merkitsee poikkeamista hyvinvointialueiden yleiskatteellisesta rahoitusjärjestelmästä. Valtiovarainministeriö katsoo, että hyvinvointialueiden tulee kyetä järjestämään lakisääteiset sosiaali- ja terveyspalvelut rahoituslain mukaisella rahoituksella. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos ei pidä sääntelyä tarpeeksi läpinäkyvänä tapana myöntää rahoitusta. Muutamissa lausunnoissa viitataan tarpeeseen kehittää rahoitusjärjestelmää, mutta yleisemmin perustein kuin nyt esitetty korvaus. Jotkut lausunnonantajat viittaavat siihen, että hyvinvointialueita ja niiden asukkaita tulisi kohdella yhdenvertaisesti myös rahoitusta myönnettäessä. Monissa lausunnoissa viitataan esitetyn erilliskorvauksen ikään kuin luovan ennakkotapauksen sille, että muutkin alueet voivat pyytää rahoitusta omiin erityistarpeisiinsa.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että esityksessä HE 328/2022 vp tunnustetaan ja tunnustetaan, että esityksessä ehdotettu erilliskorvaus on poikkeus hyvinvointialueiden yleiskatteellisesta rahoitusjärjestelmästä. Esityksessä on käsitelty niitä perusteita, miksi tällaista Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueeseen kohdentuvaa erillisratkaisua esitetään. Esityksen taustalla on eduskunnan lausuma Kemin ja Savonlinnan sairaaloiden riittävän palvelutason turvaamisesta. Keskeinen syy poikkeukselliseen sääntelyyn on historia siitä, että myös Kemissä ja Savonlinnassa on ollut ympärivuorokautinen yhteispäivystysyksikkö. Vaikka sinänsä hyvinvointialueiden yleiskatteellisella rahoituksella voidaan kattaa päivystyspalveluiden järjestäminen näillä alueilla, luonnollisesti lisärahoituksella voidaan vahvistaa Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden edellytyksiä kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitoon. Esitys perustuu hallituksen poliittiseen kokonaisharkintaan ja valintaan sopivasta keinosta toteuttaa eduskunnan lausuma.

Esityksessä on tunnustettu jännite liittyen alueiden ja niiden asukkaiden yhdenvertaiseen kohteluun. Asiaa on käsitelty esityksen HE 328/2022 vp sääntämisjärjestysperusteluissa (erityisesti s. 24 –27), ja perustuslakivaliokunta tulee antamaan asiasta lausunnon. Kuten perusteluissa tuodaan esiin, kyseessä on hyvinvointialueiden kokonaisrahoitukseen nähden varsin maltillinen summa.

Esityksen HE 328/2022 vp yhteiskunnalliset vaikutukset –jaksossa (s. 16) tunnustetaan, että ” itsenäisenä yhteiskunnallisena vaikutuksena tästä täydentävästä hallituksen esityksestä voi seurata, että muut hyvinvointialueet alkavat nostaa esiin omia alueellisiin erityispiirteisiin liittyviä rahoitustoiveitaan myös ne oikeutetuiksi katsoen, kun tällä esityksellä poiketaan rahoituslain yleiskatteellisen rahoituksen lähtökohdasta.” Sosiaali- ja terveysministeriö siis tunnistaa asiaan liittyvän huolen ja riskin, mutta toteaa myös, etteivät tällaiset toiveet sinänsä velvoita lainsäätäjää ryhtymään niitä toteuttamaan. Ministeriön käsityksen mukaan jatkossa lähtökohdan tulisi olla se, ettei rahoitusjärjestelmään luoda vastaavanlaisia erillisjärjestelyjä, ja nyt

esitetyn erilliskorvaus on erityistapaus, jonka tarkoituksena on muun muassa toteuttaa eduskunnan antama lausumaa. Luonnollisesti kuitenkin rahoitusjärjestelmän kehittäminen on kulloisenkin hallituksen ja eduskunnan päätettävissä oleva asia.

Muutamassa lausunnoissa (ainakin Pohjois-Karjalan, Länsi-Uusimaan, Lapin, Päijät-Hämeen ja Keski-Pohjanmaan hyvinvointialueet, Suomen Lääkäriliitto ry) nostetaan esiin se, ettei nyt maksettava korvaus saa vähentää muille hyvinvointialueille kohdennettua rahoitusta. Länsi-Uudenmaan hyvinvointialue nostaa launnossaan esiin ehdotetun erilliskorvauksen vaikutuksen hyvinvointialueiden rahoituslain 10 § mukaiseen jälkikäteistarkistukseen.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että HE 328/2022 vp annettaessa valtioneuvoston istunnossa 3.2.2023 valtioneuvosto hyväksyi seuraavan lausuman: "Valtioneuvosto toteaa, että hallituksen esityksessä tarkoitettu korvaus ei vähennä muiden hyvinvointialueiden rahoitusta ja maksettava korvaus sisällytetään julkisen talouden suunnitelmaan erillisenä rahoituksena."

Sosiaali- ja terveysministeriö pyysi valtiovarainministeriöltä lisätietoa erilliskorvauksen vaikutuksesta rahoituslain 10 §:n mukaiseen jälkitarkastukseen tämän vastineen laatimista varten. Valtiovarainministeriö totesi, että 10 §:n mukaisessa rahoituksen jälkikäteistarkistuksessa hyvinvointialueiden toteutuneita kustannuksia verrataan niille myönnettyyn yleiskatteeseen valtion rahoitukseen. Toteutuneiden kustannusten ja myönnetyn yleiskatteellisen rahoituksen välinen erotus otetaan huomioon koko maan rahoituksen tasossa tilinpäätöstietojen valmistumisen jälkeisenä vuonna. Ehdotettua erilliskorvausta ja sitä vastaavia kustannuksia ei oteta huomioon jälkikäteistarkistuksessa, koska ne eivät ole osa yleiskatteellista rahoitusta. Näin sekä myönnettävä erillisrahoitus, että tällä erillisrahoituksella korvattavat lisäkustannukset nettoutetaan pois koko maan jälkikäteistarkistuksesta, jolloin erillisrahoituksella ei ole vaikutusta muiden hyvinvointialueiden valtion rahoitukseen.

Hoitopaikan valinta

Hoitopaikan valintaa koskeviin säännöksiin otettiin kantaa vain muutamassa launnossaa. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, Hyvinvointialue Hyvil Oy ja HUS-yhtymä pitävät ehdotettuja lainsäädäntöä selkeyttäviä muutoksia perusteltuina. HUS-yhtymä launnossaan nostaa esiin Pirkanmaan hyvinvointialueen toimintatavat yhtiömuodossa toimivien erikoissairaanhoidon yksiköiden osalta valinnanvapaussäätelyyn liittyen.

Sosiaali- ja terveysministeriö tunnistaa HUS-yhtymän esiin nostaman tilanteen poikkeuksellisuuden, muttei ota asiaan kantaa tämän lakihankkeen käsittelyn yhteydessä.

Tekniset huomiot

Sosiaali- ja terveysministeriö esittää korjattavaksi HE 328/2022 vp voimaannpanolain 59 §:n 3 momentissa olevan kirjoitusvirheen. Momentin 1. virkkeessä "valtiovarainministeriö" on tekstissä virheellisessä muodossa "valtiönvarainministeriö". Lisäksi ainakin eduskunnan sivuilla olevassa

html-muodossa olevassa toisinnossa samassa momentissa eräät sanat on kirjoitettu yhteen ("saamiseksiLapin" ja " lisäksivelvollisuus").

Osastopäällikkö

Anna Cantell-Forsbom

Hallitusneuvos

Merituuli Mähkä

TIEDOKSI

Perhe- ja peruspalveluministeri Krista Kiuru esikuntineen
Kansliapäällikkö Veli-Mikko Niemi